

INSTANT

Un matí indefinit

l'home ensuma el diari.

A la finestra hi ha una noia,

menja arròs i va llegint

com és la dieta xinesa.

Més enllà, dues dones

i dos llibres:

una novel·la d'amor

i una altra de misteri.

Les lectores

s'aixequen alhora,

i es troben al mateix indret del buit.

EL MEU TEMPS

Sobre uns pensaments de Gao Xingjian

Només en tinc un
i no es pot intercanviar.

No té ordre,
em controla,
em trasbalsa i fa plorar.
Sovint diu: ja ho tens fàcil,
mig segon o mig minut.

Fugaç i contradictori
el poema l'intenta capturar.

CAPVESPRE A L'ATENEU

La veu omple l'espai,
les paraules, la música,
moments ingràvids.

Al cim dels mots
la memòria del temps.
Voleia passadís enllà
el llarg capvespre.
Torno al present.

CIRERES BLANQUES

Colliré cireres de neu
a l'arbre de llunes d'hivern,
quan els troncs sestegen
l'anhel del bon temps.

Amuntego cireres de vocals
empeltades per la incertesa
de no poder collir
el mot final.